

ความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ
The Success of Preventing and Suppressing the Spread of Narcotics
in Sisaket Province

เสกสรรค์ อุทโท¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) กลุ่มตัวอย่างคือ เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 348 คน สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test ค่า F -test ผลการวิจัยพบว่า (1) เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษโดยรวม อยู่ในระดับมาก (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุ ระดับชั้น (ยศ) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ความสำเร็จของการป้องกันและปราบปราม, การแพร่ระบาดของยาเสพติด, การนำนโยบายไปปฏิบัติ

Abstract

The purpose of this research was to investigate factors influencing the success of the prevention and suppression of narcotic epidemics in Sisaket province. Data were collected by questionnaires from police officers in Sisaket province. Use survey research model. 348 Police officers in Sisaket Province. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t -test, F -test. The findings were as follows: (1) There were opinions on factors influencing the success of the prevention and suppression of narcotic epidemics in Sisaket province at a high level. (2) Police officers of different ages have different opinions on the factors affecting the success of the prevention and suppression of narcotic epidemics in the area of Sisaket province, as well as the different levels of education, marital status, Average per month And the experience of drug work is no different.

Keywords: the success of the prevention and suppression, the spread of drugs, the implementation of policies.

¹ หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทนำ

ปัญหาหาเสพติดในประเทศไทยนับวันจะทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น และเป็นปัญหาสังคมที่มีความร้ายแรงระดับชาติทุกสังคมชุมชนต่างได้รับผลกระทบจากปัญหาหาเสพติดในทุกวันนี้ คนจำนวนมากกำลังเผชิญกับปัญหาหาเสพติดแพร่ระบาดในสังคมไทย แม้จะได้มีมาตรการป้องกันและปราบปรามผู้ลักลอบจำหน่ายและเสพยาเสพติด แต่ก็ยังไม่สามารถขจัดยาเสพติดให้หมดไปได้ เนื่องจากเป็นขบวนการที่มีความซับซ้อน นับวันปัญหาหาเสพติดยิ่งทวีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ กล่าวได้ว่าปัญหาหาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญยิ่งของประเทศไทย เนื่องจากเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อปัญหาอื่น ๆ มากมายในประเทศ ปัญหาหาเสพติดในประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงและขยายตัวมากขึ้นจากผลของการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้โครงสร้างทางสังคมเปลี่ยนแปลงในลักษณะที่ขาดพลังและขาดความสมดุลในการพัฒนา สถาบันหลักทางสังคมหลายสถาบันเกิดความอ่อนแอเป็นช่องว่างทำให้เกิดปัญหาหาเสพติดแพร่ระบาดอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากขึ้น ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดไม่ว่าจะเป็นนายทุนผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และส่งออก ยาเสพติด อาศัยผลพวงจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว นำยาเสพติดทั้งที่มีอยู่เดิมและชนิดใหม่เข้ามาเผยแพร่ในหมู่ประชาชนในแต่ละกลุ่มซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทย ยาเสพติดเป็นปัญหาที่เป็นภัยคุกคาม กัดกร่อนบ่อนทำลายประเทศไทยส่งผลกระทบอย่างกว้างขวางทั้งต่อปัจเจกบุคคล และสังคมส่วนรวมในมิติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผลกระทบต่อตัวบุคคล ยาเสพติดทุกชนิด

จะมีผลกระทบโดยตรงต่อร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะด้านบุคลิกภาพและสุขภาพอนามัย ความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน ผลกระทบต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม ครอบครัวที่มีผู้ติดยา มักได้รับความเดือดร้อนจากผู้ติดยาในทุกด้าน นำไปสู่ความยุ่งยาก ขัดแย้ง แยกแยะ และสิ้นเปลืองในการแก้ปัญหา ผู้ติดยา มักก่อให้เกิด อาชญากรรมต่อเนื่อง ตั้งแต่การเข้าไปเกี่ยวข้องกับแหล่งอบายมุข การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่าง ๆ สำหรับผู้ค้าและหรือผู้เสพ ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อถูกจับกุมและดำเนินการทางกฎหมาย จะส่งผลกระทบต่อสมาชิกภายในครอบครัวได้รับความเดือดร้อน ในการดำรงชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ภายใต้การปกครองจะต้องออกจากโรงเรียน ซึ่งเป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ ผลกระทบต่อการบริหารจัดการภาครัฐ คติยาเสพติดที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นภาระต่องานด้านกระบวนการยุติธรรมทั้งระบบ ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาระค่าใช้จ่ายของรัฐที่เพิ่มสูง และทำให้การดำเนินคดีด้านอื่น ๆ เกิดความล่าช้า นอกจากนี้ ปัญหาหาเสพติดได้ก่อให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน โดยเฉพาะการทุจริตต่อหน้าที่ การรับสินบน การกลั่นแกล้งรีดไถ แสวงหาผลประโยชน์จากผู้กระทำความผิดซึ่งทำให้ประชาชนและสังคมเกิดความไม่ศรัทธาและเชื่อมั่นในการทำงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ การผลิตและการค้ายาเสพติด จัดเป็นกลุ่มธุรกิจและเศรษฐกิจนอกกฎหมายที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิต แม้ว่าการค้ายาเสพติดบางส่วนจะก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มและสร้างรายได้เมื่อมีการค้าขาย แต่ก็ป็นรายได้สำหรับคนบางกลุ่มที่กระทำความผิดกฎหมายและเอารัด

เอาเปรียบสังคม ปัญหายาเสพติดทำให้รัฐบาลต้องทุ่มเทงบประมาณจำนวนมากเพื่อใช้ในการป้องกันปราบปราม บำบัดรักษาและฟื้นฟู แทนที่จะนำไปใช้ในการด้านอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องสูญเสียทรัพยากรในการป้องกันและแก้ไขปัญหาโดยไม่จำเป็นรวมทั้งกระทบต่อทรัพยากรมนุษย์ เพราะยาเสพติดมีส่วนทำลายพัฒนาการทั้งด้านร่างกายจิตใจ และสมองของเด็กและเยาวชน และแรงงานที่จะเป็นพลังของประเทศไทยในอนาคต ผลกระทบต่อความมั่นคงและชื่อเสียงของประเทศ สาเหตุเนื่องจากปัญหายาเสพติดได้ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจสังคมและการเมือง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน ซึ่งเป็นที่ตั้งของแหล่งผลิตยาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติด จะก่อให้เกิดความเสื่อมเสีย ชื่อเสียงและเกียรติภูมิของประเทศไทย ไม่เป็นที่ไว้วางใจของนานาชาติในด้านความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ทำให้ไม่กล้าเข้ามาท่องเที่ยวหรือลงทุนทางการค้า และธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทำให้ประเทศคู่แข่งฉวยโอกาสในการโจมตีประเทศไทย

การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการทุกวิถีทางให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดจนสามารถบรรลุผลไม่ว่าจะเป็นการปราบปรามยาเสพติดหรือปลูกพืชยาเสพติด การสกัดกั้นลักลอบ นำยาเสพติด แต่สถานการณ์ปัญหาเสพติดในประเทศไทยยังคงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันจำนวนผู้ต้องหา และผู้เข้ารับการรักษาพยาบาลก็มีจำนวนเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน กลุ่มเป้าหมายที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับยาเสพติดยังคงเป็นกลุ่มวัยรุ่นอายุ 15-24 ปี ประมาณ ร้อยละ 70 เป็นรายใหม่ โดยยาบ้าเป็นตัวยาหลัก รองลงมาคือ

กัญชา และสารระเหย และยาไอซ์มีแนวโน้มจะเข้ามาแพร่ระบาดมากขึ้น

ในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษพบว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถจับกุม ผู้กระทำความผิดได้มากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงศรีสะเกษ การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยดำเนินการศึกษาจากเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลให้ผู้บังคับบัญชามีการนำมาดำเนินการปรับปรุง แก้ไข และหามาตรการในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบันหรืออนาคต เพื่อให้ดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเกิดผลสำเร็จอันเป็นหนทางให้ยาเสพติดเป็นมหันตภัยของสังคมหมดสิ้นไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ทบทวนวรรณกรรม

แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
ยาเสพติด

พระราชบัญญัติสารเสพติดให้โทษ(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2528 (2528, หน้า 32-33) ได้ให้ความหมายของสารเสพติดไว้ว่า สารเสพติดให้โทษ หมายความว่า สารเคมี หรือ วัตถุชนิดใด ๆ รวมถึงพืชหรือส่วนของพืช หรือที่ให้ผลผลิต เป็นสารเสพติดให้โทษ หรือใช้เป็นสิ่งเสพติดให้โทษ ซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใด ๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพขึ้นเป็นลำดับ ผู้เสพจะเกิดการถอนยา เมื่อหยุดใช้ยาหรือขาดยา ผู้เสพจะเกิดความต้องการทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา ผู้เสภจะมีสุขภาพร่างกายที่ทรุดโทรมลง

องค์การอนามัยโลก (World Health Organization--WHO, 1996) ได้ให้ความหมายของสารเสพติดให้โทษว่า หมายถึง สารใดก็ตาม เมื่อรับเข้าสู่ร่างกายแล้วโดยการกิน ฉีด สูบ หรือดม จะทำให้มีผลต่อร่างกายและจิตใจของผู้ใช้สารนี้ โดยเฉพาะลักษณะดังต่อไปนี้ ผู้เสภจะต้องเพิ่มปริมาณของสารเสพติดมากขึ้นเรื่อย ๆ จนเป็นอันตรายต่อร่างกาย เมื่อขาดสารเสพติดจะเกิดอาการทางร่างกาย ซึ่งเป็นปฏิกิริยาขาดยา ผู้เสภจะเกิดความ ต้องการอย่างแรงกล้าทั้งทางร่างกายและจิตใจ สิ่งที่เสภเข้าไปแล้วทำให้ร่างกายทรุดโทรม

Drug Abuse หมายถึง การเสพยา หรือ สารบางชนิดโดยไม่มีข้อบ่งชี้ที่จะใช้ยาหรือสารชนิดนั้น อาจจะเคยใช้เพียงครั้งเดียว หรือหลายครั้ง โดยที่ร่างกายและจิตใจยังไม่ได้ขึ้นกับยาหรือสารนั้น ๆ

และเมื่อขาดยาหรือสารนั้นก็จะมีอาการของการขาดยา (จิรบูรณ์ บำเพ็ญกรกิจ, 2537, หน้า 73-74)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2542) ได้ให้ความหมายของยาเสพติด หมายถึง สารหรือยาที่อาจจะเป็นผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติ หรือจากการสังเคราะห์ ซึ่งเมื่อบุคคลใดเสพหรือได้รับเข้าไปในร่างกายซ้ำ ๆ กันแล้ว ไม่ว่าจะด้วยวิธีใด ๆ เป็นระยะ ๆ หรือนานติดต่อกันก็ตาม จะทำให้บุคคลนั้นต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจ และเป็นทาสของสิ่งนั้น ทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือจิตใจเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ ยังอาจต้องเพิ่มปริมาณการเสพขึ้นเรื่อย ๆ หรือทำให้สุขภาพของผู้เสพติดเสื่อมโทรมลง และเมื่อถึงเวลาอยากเสภแล้วไม่ได้เสภจะมีอาการผิดปกติทางด้านร่างกายและจิตใจ หรือเฉพาะทางด้านจิตใจ

ความหมายของสารเสพติด ดังที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่ามีการให้ความหมายของสารเสพติดตามทัศนของนักวิชาชีพต่าง ๆ คือ ในความหมายของเภสัชวิทยา หมายถึงสิ่งที่ก่อให้เกิดพิษเรื้อรัง และปรากฏอาการของโรคอย่างชัดเจนภายหลังเมื่อหยุดเสภ นักสังคมสงเคราะห์ให้ความหมายว่าเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดความเดือดร้อนในสังคม ส่วนนักกฎหมายจะหมายถึงสิ่งที่ทำให้เกิดพิษและพิษของมันเป็นต้นเหตุแห่งอาชญากรรม (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด, 2542, หน้า 13)

ความหมายของการป้องกันยาเสพติดนั้น มีนักวิชาการและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความหมายของการป้องกันไว้คล้ายกัน ดังนี้ มาลัย บึงสว่าง (2540, หน้า 15) กล่าวว่า การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้การศึกษาระดับข้อมูล ที่ถูกต้องแก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้มี

ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษ พิษภัยและสาเหตุของการติดยาเสพติด เช่นเดียวกับ รุ่งทิวา พันธุ (2538, หน้า 12) ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้การศึกษ ข้าราชการ ความรู้ และข้อมูลในเรื่องคุณภาพชีวิต ยาและยาเสพติด ตลอดจนการป้องกันตนเอง ครอบครัวและชุมชน ให้รอดพ้นจากยาเสพติด ด้วยวิธีการต่าง ๆ ไปสู่กลุ่มเป้าหมาย เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน ให้สามารถอยู่ท่ามกลางยาเสพติดได้ โดยไม่พึ่งพยาเสพติดถึงแม้จะประสบปัญหาด้วยตนเอง และครอบครัว รวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมใกล้ตัวที่มีส่วนผลักดันให้กลุ่มเป้าหมายไปใช้ยาเสพติดควบคู่กันไปด้วย ขณะที่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (2538, หน้า 11) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้การศึกษ ข้าราชการ ความรู้ และข้อมูลในเรื่องของยาเสพติดอย่างถูกต้องด้วยวิธีการต่าง ๆ ไปสู่ประชาชน เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกัน มิให้ประชาชนหันไปใช้ยาเสพติดเป็นทางออก เมื่อประสบปัญหาขึ้นกับตนเองและครอบครัว และในขณะเดียวกันก็ดำเนินการป้องกันการแพร่ระบาดของตัวยารวมทั้งปรับปรุงสภาพแวดล้อม มิให้มีส่วนผลักดันให้คนไปใช้ยาเสพติดควบคู่กันไปด้วย ดังนั้นสรุปได้ว่าการป้องกันยาเสพติด หมายถึง การให้การศึกษ ความรู้ ข้อมูลและข่าวสารที่ถูกต้องแก่ประชาชน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับโทษและพิษภัยยาเสพติด สาเหตุของการติดยาเสพติดผลกระทบของยาเสพติด ตลอดจนทักษะชีวิต และการป้องกันตนเองจากยาเสพติดรวมทั้งการปรับปรุงสภาพแวดล้อมใกล้ตัว ที่มี ส่วนผลักดันให้กลุ่มเป้าหมายไปใช้ยาเสพติดควบคู่กันไปด้วย

ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาที่มีองค์ประกอบสลับซับซ้อน และเป็นปัญหาที่มีปัจจัยอันเป็นสาเหตุมากกว่าหนึ่งประการเสมอ อย่างไรก็ตาม

อาจสามารถจำแนกองค์ประกอบของปัญหาเสพติดที่จะมีส่วนสัมพันธ์หรือเกื้อหนุนให้เกิดปัญหาเสพติดไว้ 3 ประการด้วยกันคือ (1) ตัวบุคคลหรือความต้องการยาเสพติด เมื่อบุคคลประสบกับปัญหาอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมจนไม่สามารถที่จะแก้ไขหรือปรับตัวให้เข้ากับความเป็นอยู่เปลี่ยนแปลงหรือสภาพนั้น ๆ ได้ ก็จะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานของสังคม โดยอาจหันไปใช้ยาเสพติด (2) ตัวยารวม โดยตัวของมันเองแล้วมิได้ก่อให้เกิดปัญหาแต่อย่างใดเลย ถ้าหากบุคคลมิได้ไปหยิบใช้ แต่เมื่อบุคคลไปหยิบใช้ยาปฏิกริยาที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ใช้ยาประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งขึ้นอยู่กับฤทธิ์และขนาดของตัวยารวมที่ใช้ ตลอดจนวิธีการที่ใช้ (3) สิ่งแวดล้อม เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่งที่จะผลักดัน หรือชักจูงให้บุคคลหันไปใช้ยาเสพติด สิ่งแวดล้อมอาจเป็นสภาพแวดล้อมทางสังคมที่บุคคลต้องอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น หรือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เป็นต้น สิ่งแวดล้อมไม่ดีอาจก่อให้เกิดภาวะความไม่มั่นคง (unstable) ต่อสภาพจิตใจ ซึ่งบีบบังคับหรือผลักดันบุคคลให้หันไปใช้ยาเสพติดในที่สุด

ดังนั้น การแก้ไขปัญหาเสพติดจึงต้องดำเนินการแก้ไขโดยพิจารณาถึงองค์ประกอบ 3 ประการนี้เป็นจุดเริ่ม ตัวอย่างเช่น ในด้านของตัวยารวมมีการใช้วิธีควบคุม โดยปราบปรามและปลูกพืชทดแทนเพื่อลดปริมาณยาเสพติด ในด้านตัวบุคคลมีการดำเนินการป้องกัน โดยสร้างภูมิคุ้มกันมิให้บุคคลหันไปใช้ยาเสพติด และให้การบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดให้หยุดใช้ยา เป็นการลดความต้องการยาเสพติด ส่วนด้านสิ่งแวดล้อม มีการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของสมาชิกในสังคม และจัดระเบียบ

กฎเกณฑ์ของสังคม เพื่อไม่ให้กลายเป็นสิ่งแวดล้อมที่ผลักดันให้คนเกิดปัญหา แล้วหันไปใช้ยาเสพติดเป็นทางออก

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของการบริหารจัดการไว้ต่าง ๆ กันตามแต่ทัศนคติและแนวการศึกษาของแต่ละท่าน ดังนี้ Herbert A. Simon (1980) ได้ให้ความหมายว่า การบริหารหมายถึง กิจกรรมที่ บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ขณะที่ Robbins and DeCenzo (2005) การจัดการ (management) หมายถึง ขบวนการที่ ทำให้งาน กิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล ด้วยคนและทรัพยากรขององค์การ ซึ่งตามความหมายนี้องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการจัดการ ได้แก่ ขบวนการ (process) ประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) ขบวนการ (process) ในความหมายของการจัดการนี้หมายถึง หน้าที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการ ได้แก่ การวางแผน การจัดองค์การ การโน้มนำองค์การ และการควบคุม สอดคล้องกับ สร้อยตระกูล อรรถมานะ (2545, หน้า 421) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการจัดการ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานจะต้องเป็นไปตามขั้นตอนตามลำดับ เป็นการตัดสินใจล่วงหน้าว่าจะทำอะไรที่ไหน เมื่อใด โดยใคร นอกจากจะเป็นการลดความไม่แน่นอนแล้วยังทำให้สมาชิกในองค์กรมีความมั่นใจในการทำงานทำให้การทำงานมีประสิทธิภาพการจัดลำดับการทำงานที่ไม่ควรมีลักษณะตายตัวต้องยืดหยุ่น ได้ตามสถานการณ์อาจมีการปรับปรุงแก้ไข หรือปรับเปลี่ยนลำดับการทำงานได้เสมอ ส่งผลให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิผลมากขึ้นด้วย

เมื่อได้ประมวลความเห็นของนักวิชาการจึงขอสรุปความหมายของ การบริหารจัดการ คือ ศิลปะในการใช้บุคคลอื่นร่วมกับปัจจัยในการจัดการ เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ และสนองตอบความคาดหวังและจัดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นมีความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน

สำหรับในอดีตที่ผ่านมาคนส่วนมากมักจะเห็นตรงกันว่า การจัดการนั้นเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญสำหรับองค์กรต่าง ๆ แต่แม้กระนั้นก็ตาม คนจำนวนไม่น้อยยังคงเข้าใจกันผิด ๆ ว่า การจัดการเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องศึกษามากนัก ทั้งนี้เพราะมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องนักว่าการจัดการคงไม่มีอะไรมากไปกว่าสิ่งที่เป็นสามัญสำนึกธรรมดาตนเอง

แต่มาถึงยุคสมัยปัจจุบัน ทุกฝ่ายต่างยอมรับกันว่า การที่สังคมเศรษฐกิจของประเทศจะเจริญรุ่งเรืองไปได้ไกลและดีเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพขององค์กรต่าง ๆ เป็นสำคัญ ซึ่งประสิทธิภาพขององค์กรเหล่านี้จะมีมากน้อยเพียงใดนั้นแท้ จริงแล้วต่างก็ขึ้นอยู่กับจัดการว่ามีประสิทธิภาพดีเพียงใดเป็นสำคัญ

ด้วยความเข้าใจที่ถูกต้องนี้เอง จึงเป็นที่ยอมรับกันว่า การจัดการ เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญยิ่ง และมีเนื้อหาสาระที่เป็นแก่นสารมากมาย และมีใช้เป็นเพียงสามัญสำนึกธรรมดา ยิ่งในทุกวันนี้ที่องค์กรทุกแห่ง ต่างต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่ยุ่ยากลำบากซับซ้อน มีผลทำให้การทำงานดำเนินไปได้ด้วยความยากลำบาก จึงเป็นที่ยอมรับกันมากขึ้นว่าการจัดการนับเป็นทักษะระดับสูงที่จำต้องมีการถ่ายทอดและศึกษาหาความรู้ให้เพิ่มพูนขึ้นตลอดเวลา

ปัจจัยในการจัดการที่เป็นมูลเหตุพื้นฐานที่สำคัญที่ผู้บริหารทุกคนต้องหันมาสนใจในงาน

ด้านการจัดการ เพื่อใช้ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของกิจการ จะประกอบด้วยปัจจัยดังต่อไปนี้ (ธงชัย สันติวงษ์, 2536, หน้า 7-8) คน เครื่องจักร เงินทุน วัสดุสิ่งของ

ในการนำเอาปัจจัยทั้ง 4 ตัว คือ คน (man) เครื่องจักร (machine) เงินทุน (money) และ วัสดุสิ่งของ (material) ที่เกี่ยวข้องกับจัดการมาใช้ทำการผลิตและดำเนินงานนั้น โอกาสที่การดำเนินงานจะประสบความสำเร็จได้มากหรือน้อยเพียงใดนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดการ 4 ประการดังต่อไปนี้ คือ (ธงชัย สันติวงษ์, 2536, หน้า 8-9) ตลาด (market) วิธีการปฏิบัติงาน (method) การจูงใจผู้ปฏิบัติงาน (motivate) วิธีการจัดการ (management)

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้ศึกษาได้เก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ระหว่างวันที่ 15-20 มกราคม พ.ศ. 2557 ซึ่งผู้วิจัยใช้รูปแบบของการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยใช้แบบสอบถาม (questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ เจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 348 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 6 ข้อ ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับชั้น (ยศ) และประสบการณ์ ปฏิบัติงานด้าน

ยาเสพติด โดยเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด (close-ended response question)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการบริหารที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการเผยแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 50 ข้อ ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน ด้านการควบคุม

การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะใช้วิธีการเก็บโดยสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) โดยผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการนำแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกข้อมูลและตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หากข้อคำถามใดไม่สมบูรณ์จะทำการสัมภาษณ์เพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปและ ตารางประกอบความเรียง โดยสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t -test (independent t -test) ใช้วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่มีระดับนัยสำคัญ .05 และใช้สถิติวิเคราะห์ F -test (independent sample F -test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว One-way ANOVA (One-way Analysis of Variance) หรือ Brown Forsyth ใช้เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิจัย

1. เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปราม

การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ด้านการควบคุม รองลงมาคือด้านการวางแผน ด้านการประสานงาน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการจัดหน่วยงาน ตามลำดับ

2. ผลการทดสอบสมมติฐาน (1) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการประสานงาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (3) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จ

ของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับชั้น(ยศ) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษโดยรวมแตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (6) เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุม ไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับมากทุกด้านตามลำดับดังนี้ ด้านการควบคุม รองลงมาคือด้านการวางแผน ด้านการประสานงาน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการจัดหน่วยงาน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เบญจวรรณ ไกรสวัสดิ์ (2542) ได้ศึกษาการดำเนินการและ

ปัญหาอุปสรรคในการป้องกันแก้ไขการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี พบว่า สภาพการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาบ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี ได้มีการดำเนินการทั้ง 8 ด้าน ด้านการให้การศึกษาและเผยแพร่ความรู้ ด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อม ด้านการพัฒนาการบริการ ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการจัดทำและพัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร ด้านการรณรงค์ป้องกันยาบ้า ด้านการบำบัดรักษา และฟื้นฟูสมรรถภาพ และด้านการวิจัยและประเมินผล และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฉัตรเอก หล้าล้ำ (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 พบว่า ปัจจัยทางการบริหารในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามมีการรับรู้ถึงระดับการพัฒนาปัจจัยทางการบริหารอยู่ในระดับมาก สำหรับความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า อยู่ในระดับมาก

เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษโดยรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจ มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษด้านการวางแผน อยู่ในระดับมากทุกข้อ ตามลำดับดังนี้ (1) นโยบายป้องกันและปราบปรามการเผยแพร่ระบาดของยาเสพติดให้เป็นสิ่งสำคัญเร่งด่วนที่หน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบ (2) การศึกษาข้อมูลจากสภาพปัจจุบันของปัญหา เพื่อนำมาใช้ในการวางแผนดำเนินการป้องกันการป้องกันยาเสพติด (3) การสร้าง

ความเข้าใจในเรื่องแผนการดำเนินงานการป้องกันยาเสพติดให้แก่ประชาชน (4) แผนที่กำหนดบทบาทและหน้าที่ โดยแบ่งงานให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างเหมาะสมและความถนัดของแต่ละบุคคล (5) การปรับปรุงวิธีปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ให้ปฏิบัติตามแผนงานได้อย่างเหมาะสม (6) การประชุมชี้แจงแผนงานแก่ผู้เกี่ยวข้องก่อนลงมือปฏิบัติงานตามแผนงาน (7) การกำหนดกรอบและแนวทางการปฏิบัติงานที่สามารถปฏิบัติได้จริง (8) การจัดให้มีการศึกษาค้นคว้า วิจัย ปัญหายาเสพติดเพื่อการดำเนินการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ (9) การจัดทำแผนภูมิปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างชัดเจน และ (10) การเผยแพร่แผนงานให้ผู้เกี่ยวข้องในหน่วยงานได้รับทราบอย่างทั่วถึง ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ประไพศรี ช่อนกลิ่น และคนอื่น ๆ (2530) วิจัยเรื่อง “การป้องกันและควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในโรงเรียนมัธยม 6 แห่ง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2530” ผลการวิจัยพบว่า คณะผู้วิจัยและคณาจารย์ในโรงเรียนได้ร่วมมือกันวางแผนจัดกิจกรรม ดำเนินกิจกรรมและประเมินผลกิจกรรมการป้องกัน และควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนทั้งสองกลุ่ม และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ จันทร์โชติ (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติกรณีศึกษา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษโดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา และด้านการประสานงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุ 31-40 ปี มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม น้อยกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โกศล ทองนพแก้ว (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดอ่างทอง พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดอ่างทอง ที่มีอายุต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดหน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุมไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ต่างกับผลงานวิจัยของศุภวัฒน์ ภัทริวิชญานนท์ (2556) ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติด

ในสังกัดสถานีตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง คือ ระดับการศึกษา

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีระดับชั้น (ยศ) ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตร มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวม มากกว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ โกศล ทองนพแก้ว (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดอ่างทอง พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจจังหวัดอ่างทอง ที่มีชั้นยศต่างกัน มีปัญหาการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ทวีศักดิ์ จันทโรชิต (2548) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติกรณีศึกษาของกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43 พบว่า เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติของกลุ่มนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรกับชั้นประทวน พบว่า ด้านมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านทรัพยากรสนับสนุน ด้านสมรรถนะของหน่วยงาน และด้านความร่วมมือและสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

เจ้าหน้าที่ตำรวจที่มีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัจจัยที่

มีผลต่อความสำเร็จของการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษ โดยรวมและรายด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัด หน่วยงาน ด้านการบังคับบัญชา ด้านการประสานงาน และด้านการควบคุมไม่แตกต่างกันที่นัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ต่างกับผลงานวิจัยของ โกศล ทองนพแก้ว (2550) ศึกษาเรื่อง การศึกษาการดำเนินงานและปัญหา การป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง พบว่า เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธร จังหวัดอ่างทองที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน การเข้ารับการอบรมและพื้นที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีการดำเนินงานการป้องกันปราบปรามยาเสพติด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ต่างกับผลงานวิจัยของ ศุภวัฒน์ ภัทรวิชยานนท์ (2556) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อ ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับ ประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ปราบปรามยาเสพติด ในสังกัดสถานีตำรวจภูธร แม่ทะ จังหวัดลำปาง คือ ประสบการณ์ในการ ปฏิบัติงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการให้โอกาสเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นประทวน ซึ่งมีอยู่จำนวนมากได้เลื่อนยศเป็นชั้นสัญญาบัตร โดยส่งเสริมการศึกษาต่อ การฝึกอบรม และลดขั้นตอน ในการเลื่อนชั้นยศจากชั้นประทวนเป็นสัญญาบัตร ลง หรือนำผลการปฏิบัติมาประกอบในการพิจารณา เลื่อนชั้นยศ

2. อบรมแก้ไขแรงต้านในเรื่อง ขบปรมาณการทำงาน และอุปกรณ์เครื่องมือ โดยผู้บังคับบัญชาจะต้องให้

ความสำคัญในการจัดทำโครงการ หรือจัดทำ ขบปรมาณ เพื่อจะได้จัดสรรงบประมาณให้เหมาะสมที่สำคัญ ระบบงบประมาณต้องรวดเร็ว และจัดสรรเงินให้เพียงพอ โดยเฉพาะระบบรายจ่าย และควรมีการชี้แจงให้ ผู้ปฏิบัติงานทราบถึงงบประมาณของหน่วยงาน และ ชุดปฏิบัติการที่ได้รับ นอกจากนี้ควรจัดเงินสำรองไว้ ส่วนหนึ่งสำหรับการสืบสวนคดีโดยเฉพาะ ซึ่งได้แก่ เงินค่าซื้อข่าว เงินล่อซื้อ ค่าสายลับ เงิน ค่าใช้จ่ายในการติดตามคนร้าย เพื่อให้สามารถเบิกจ่าย ได้ทันที อันจะทำให้การปฏิบัติงานคล่องตัว ในส่วนของอุปกรณ์เครื่องใช้ ควรจะได้มีการจัดหา เครื่องมือเครื่องใช้ เช่น อุปกรณ์ดักฟัง อุปกรณ์ ติดต่อสื่อสาร อาวุธเครื่องป้องกันภัย และเทคโนโลยี ที่ทันสมัยมาใช้ ตลอดจนยานพาหนะ และน้ำมัน เชื้อเพลิงให้เพียงพอต่อความต้องการของ เจ้าหน้าที่ตำรวจ

3. รัฐบาลควรที่จะแก้ไข กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่ใช้อยู่ให้มีความเหมาะสมกับสภาพ เหตุการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน ได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งจะ ทำให้ผู้กระทำผิดเข็ดหลาบและไม่หลุดพ้นจาก การถูกลงโทษ

4. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรจัดหาเครื่องมือ และอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อช่วยให้การรวบรวม และเก็บพยานหลักฐานเป็นได้ด้วยความรวดเร็ว ชัดเจน และไม่ขัดกับหลักกฎหมาย และผู้บังคับ บัญชาาระดับสูง ควรให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตำรวจ มีอิสระตัดสินใจดำเนินการหรือแก้ไขปัญหเฉพาะหน้า ในการสืบสวน เพื่อความรวดเร็วในการปฏิบัติงาน

5. ในสถานการณ์ที่ต้องเสี่ยงอันตรายสูง ควรที่จะจัดหาอุปกรณ์เครื่องมือที่มีความทันสมัย และ

มีขีดความสามารถสูง เข้ามาทำงานแทนตัวเจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติ เพื่อลดการสูญเสียเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

6. สำนักงานตำรวจแห่งชาติควรที่จะให้ความสำคัญต่อองานชุมชนสัมพันธ์ เพื่อแสวงหาความร่วมมือจากประชาชนให้มากขึ้น และดำเนินการประสานหน่วยงานภายนอก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ควรที่จะติดต่อประสานงานหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ให้ทราบและเข้าใจว่าปัญหาสาเหตุเป็นปัญหาที่สำคัญและในการแก้ไขทุกหน่วยงานทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะต้องร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา

เอกสารอ้างอิง

- โกศล ทองนพแก้ว. (2550). การศึกษาการดำเนินงานและปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติดของเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรจังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- จิรบูรณ์ บำเพ็ญธุรกิจ. (2537). มาตรการทางกฎหมายในการบำบัดรักษาและฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดสารระเหย. วิทยานิพนธ์นิติศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรเอก หล้าล้ำ. (2548). ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาสังคมศาสตร์ เพื่อการพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ทวีศักดิ์ จันทโรต. (2548). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสู่การปฏิบัติ: กรณีศึกษา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ 43. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2536). องค์การและการปกครอง. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- เบญจวรรณ ไกรสวัสดิ์. (2542). การดำเนินการและปัญหาอุปสรรคในการป้องกันแก้ไขการแพร่ระบาดของยาบ้าในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดเพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประไพศรี ช่อนกลิ่น และคณะ. (2530). การป้องกันและควบคุมการใช้สารเสพติดในนักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาในโรงเรียนมัธยม 6 แห่ง จังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2530. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มาลัย บึงสว่าง. (2540). การศึกษากระบวนการบริหารเพื่อป้องกันยาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- รุ่งทิวา พันธุ์. (2538). สภาพและปัญหาการดำเนินงานป้องกันยาเสพติด ในโรงเรียนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาสุขศึกษา), จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ศุภวัฒน์ ภัทริชญาณนท์. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิผลในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตำรวจปราบปรามยาเสพติดในสังกัดตำรวจภูธรแม่ทะ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต (สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท), มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2538). ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2542). บทความวิจัยเกี่ยวกับยาเสพติด ปี พ.ศ. 2539-2541. กรุงเทพฯ: ส่วนวิจัยและพัฒนาวิชาการ สำนักพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด.
- Robbins, Stephen P., & DeCenzo. (2005). *Management* (6th ed.). U.S.A.: Prentice-Hill.
- Simon, Herbert A. (1980). *Administrative Behavior*. New York: MacMillan.
- World Health Organization. (1996). *Research to Improve Implementation and Effectiveness of School Health Programmed*. Geneva. Switzerland: WHO.